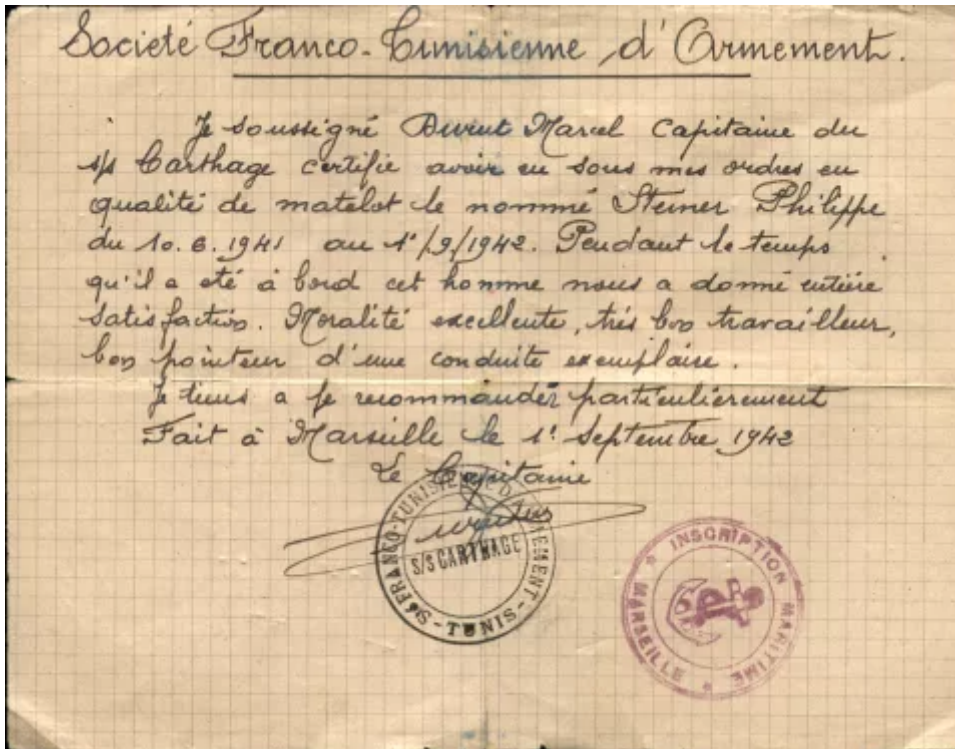

A Carthage Hajó Kapitányának Ajánlólevele

Ez a Carthage kapitányának ajánlólevele. Monsieur Durut írta rólam, nekem, hogy könnyebb legyen munkát találnom. Azt írja, hogy az idő alatt, amíg a hajóján szolgáltam, nagyon elégedett volt velem. A munkám megbízható volt és jó minőségű, illetve morálisan sem volt semmi kifogás ellenem. Melegen ajánl engem minden munkáltatónak.

Miután leszereltem a Carthage hajóról, amin hosszabb időt szolgáltam, Marseille-ben maradtam. A hajót azért szerelték le, mert 1942 őszén már nem lehetett hajózni áruszállítás céljával Casablanca és Dakar irányába. Munkát kellett keresnem. Ebben segített az akkori kapitányom, Monsieur Durut, aki írt egy ajánlást nekem, sőt még egy hamis lakhatási papirost is kitöltött. Egyébként a lakásra nem volt gondom, mert Victor nevű barátom, akivel a Carthage-on ismerkedtem meg, segítségemre volt, és nála lakhattam. Ő nagyon gazdag ember volt, kuplerájai voltak Dakarbán és Casablancában is. Szép villája volt. Amikor kiszálltunk egyszer Marseille-ban a hajóról, Victor kérte tőlem, hogy egy fél kiló hasist vigyek le a hajóról. Én azt mondtam, hogy én ezt nem vállalom. Erre azt mondta, hogy gyere utánam. Fogta a hasist, betette a táskájába. A vámosok kérdezték, hogy van-e valami elvámolnivalója. Erre azt mondta, hogy hát igen, van nálam fél kiló elvámolnivaló hasis. Erre röhögtek a vámosok, és nem szóltak rá, nem motozták át. Szóval ilyen ügyei is voltak.

Az ajánlás segítségével kaptam nagyon hamar munkát egy gyárban, ahol óriási fonalakat sodortunk papírból, és ezekből a fonalakból ragasztottunk nagy papírzsákokat. Valami irtó erős ragasztóval dolgoztunk, ami mindig ráragadt a kezemre. Egyszer belenyúltam a szemembe, és annyira, de annyira csípett, hogy orvoshoz kellett mennem. Ott kimosták a szememet, de még egy hétig homályosan láttam csak. Borzalmas volt. Októberig dolgoztam itt, utána mentem Genfbe.